

"לדורות"**סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל
שאלון לרישום קורות ניצולת השואה**

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: אופנהיימר	שם פרטי: דוד
---------------------	--------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: אופנהיימר	בלועזית Oppenheimer	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה:	בלועזית	מין: ז / נ תאריך לידה: 24.12.1925
מקום לידה (ישוב, מחוז): ברלין	בלועזית Berlin	ארץ לידה: גרמניה
שם פרטי של האב: שלמה וילהלם	שם פרטי ושם נעורים של האם: שלומית לבנברג (Lotte Salome)	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: ברלין	בלועזית Berlin	ארץ המגורים: גרמניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: בית ספר אגודת ישראל עד גיל 14	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):	רכבת ילדים לאיטליה, ומשם אונייה לישראל (בשנת 1939)	
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור:	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1939	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

הייתה לי אחות גדולה (ריטה-רגינה שנולדה בשנת 1921) ואח גדול נורברט (נתן). אחותי עלתה לארץ בשנת 1940 או 1941 בעליה בלתי לגלית. הייתה במחנה עתלית, אחר כך קיבוץ טירת צבי. שם נישאה ויש לה ארבע בנות. אבי עבד בבית מסחר גרמני DE-FA-KA דויטשה-פמיליה-קאופט. זה היה בית מסחר יהודי לבגדים. בשנת 1935 הגרמנים לקחו לרשותם את בית המסחר וסילקו משם את כל היהודים. פיטרו את אבי ללא שהות וללא פיצויים. אבי ניסה למצוא מקום אחר ובסופו של דבר הפך לסוכן נוסע, שמכר כל מה שהולך כדי להתפרנס. אמא הייתה עקרת בית. לא סבלנו מעליית הנאצים לשלטון. טיילנו הרבה. ומעולם לא גידפנו את המשטר. אני הייתי שנתיים בבית ספר נוצרי. המורה, אדון וסטפאל, סטר לי פעם. אני באתי הביתה וסיפרתי שהוא העניש אותי כי הוא אנשטישמי. היה לו מקל במבוק קטן, שאיתו הוא היכה את הילדים בישבן. בכיתה היו חמישה ילדים יהודים בכיתה של 40 ילדים (בית ספר בנים). בכיתה א' הייתי בכיתה של בנות, כי לא היה מקום בבית ספר של בנים. המשפחה לא הייתה ציונית. אבא היה גרמני גאה. הוא היה הילד ה-13 להוריו ואת השם וילהלם קיבל מהקיסר וילהלם השני עצמו. נסענו בשבת אבל המטבח היה כשר, ובחגים הלכנו לבית כנסת רפורמי. היה שם הרב יואכים פרינס שאבא אהב לשמוע. הרב הזה ברח לארה"ב. לימים נודע, שגם בבית הכנסת היו מלשינים, שסיפרו למשטרה מי דיבר נגד המשטר. ההורים מעולם לא דיברו על הקשיים שלהם וגם לא גינו את המשטר. בסופי שבוע המשכנו לנסוע לטיולים, ביער ובטבע בכלל. לא הרגשנו במתחים, גם לא מכיוון ההורים. לא נגעו בנו חילופי השלטון ופוליטיקה. ההורים ניסו לשמור על חיים שלווים ונפש שלווה. צריך לומר שאחיה הגדול של אמי, מרטין לבנברג, עזר לנו כספית. היה לו בית מסחר גדול לביגוד. מרטין עזב את גרמניה לפני המלחמה. מזכירתו עזרה לו להוציא כסף ורכוש מגרמניה. הוא נסע לקובה ואחר כך לארה"ב, ובסופו של דבר התחתן עם מזכירתו (שהייתה לא יהודיה).

בשנת 1938 הייתה הצהרה של הגרמנים שכל הנוער היהודי מגיל מסויים יילקח לעבודה. הקהילה שיחדה את הגרמנים והנוער הוסע ברכבת לדנמרק. ביניהם היה גם אחי נורברט. אחרי שהגרמנים נכנסו לדנמרק, השבדים הצליחו להבריח את הנערים בספינות לשבדיה. שם אחי נשאר, הקים שם משפחה ונפטר שם. בא לבקר בארץ מספר פעמים. ההורים הובאו לאושוויץ ומשם לא חזרו (כנראה שנת 1943).

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

בשבילי הנסיעה לארץ ישראל הייתה כמו עוד טיול. היו ברכבת רק ילדים. בטריאסט שיכנו אותנו במלון. טיילנו בסביבה, לא היה לי משעמם. חששתי להוריי. נסענו באוניה כחמישה ימים.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

הגעתי לארץ ישראל ב-31.12.1939. לכפר אברהם. הייתי אצל משפחת בן דודי יצחק (איזי) פאלק ואשתו שושנה. הוא היה נשוי עם ילדים. היה לו לול גדול ומדגרה. עזרתי לבן דודי במשק. הייתי בקשר עם בן דודי ומשפחתו עד לפני מספר שנים. אחרי כפר אברהם עברתי לכפר הרוא"ה, גם לקרובי משפחה. הם התייחסו אליי כמו הורים. בספטמבר 1940 התחלתי ללמוד בבית ספר בפתח תקווה בכיתה מיוחדת לעולים חדשים. היה לי תמיד טוב, לא התגעגעתי. היה נדמה שגם לילדים האחרים טוב. למדתי גם במקווה ישראל. בשנת 1946 הכרתי את שרה.